І Бєлий, і Блок, і Єсенін, і Клюєв:
Росіє, Росіє, Росіє моя!..
...Стоїть сторозтерзаний Київ,
і двісті розіп'ятий я.

Там скрізь уже: сонце! — співають: Месія! —
Тумани, долини, болотяна путь...
Воздвигне Вкраїна свойого Мойсея,—
не може ж так буть!

Не може ж так буть, о, я чую, я знаю.
Під регіт і бурю, під грім од повстань,
од всіх своїх нервів у степ посилаю —
поете, устань!

Чорнозем підвівся і дивиться в вічі,
і кривить обличчя в кривавий свій сміх.
Поете, любити свій край не є злочин,
коли це для всіх!